

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30933/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., Црна Гора, чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београда, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 261/22 од 11.05.2023. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 261/22 од 11.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 261/22 од 11.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 303/21 од 16.06.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе из поднеска тужиле од 18.02.2022. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилји исплати износ од 13.144,19 динара са законском затезном каматом од 31.08.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев у делу потраживања законске затезне камате на досуђени износ из става другог изреке почев од 03.01.2002. године до 31.08.2021. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле да се тужена обавезе да јој преко износа досуђеног ставом другим изреке исплати износ од још 2.109,81 динара са законском затезном каматом од 31.08.2021. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 39.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр1 261/22 од 11.05.2023. године, одбијене су жалбе парничних странака и првостепена потврђена у ставовима другом, трећем и петом изреке и одбијени захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из чије садржине произлази да пресуду побија у ставовима првом и трећем изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилја је благовремено поднела одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о одговорности државе за штету због изосталог намирења потраживања тужилје из радног односа у поступку стечаја над њеним послодавцем „Југобанком“ ад Београд, која је пословала претежно државним капиталом, при чему је повреда права тужилје на суђење у разумном року у поступку стечаја утврђена правноснажним решењем надлежног суда од 25.03.2021. године.

Имајући у виду садржину пружене заштите, чињеницу да је тужилја у току поступка захтевала исплату накнаде имовинске штете опредељене у складу са извештајем стечајног управника о висини и структури ненаплаћених потраживања насталих из радног односа, које потраживање је признато у стечајном поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, Врховни суд је оценио да не постоји ни један од законом предвиђених разлога за одлучивање о посебној ревизији. Побијана одлука је заснована на примени одговарајућих одредаба материјалног права и у складу је са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, према којем Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно о стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизвршена и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року.

Наводи посебне ревизије тужене о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка и наводи којим се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања нису разматрани, јер је разлог за изјављивање посебне ревизије законом ограничен само на погрешну примену материјалног права.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став. 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 31.08.2021. године, вредност предмета спора по одредбама члана 28. ЗПП је 15.254,00 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Из наведених разлога ревизија није дозвољена, па је Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић